

[Undervisningsministeren]

kun tale om en meget begrænset gruppe faglærere, der – efter indstilling fra de lokale skolemyndigheder – vil kunne opnå timelæreransættelse.

Spm. nr. S 1359

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/7 83) af:

Lykketoft (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om de kriterier, der er lagt til grund for de bødeforelæg, der ifølge dagspressen er meddelt Farum og Ishøj kommuner for overtrædelse af fristerne for indbetaling af A-skat for de ansatte, finder ministeren det uden betydning for bedømmelsen af forseelsen, om arbejdsgiveren er en privat virksomhed eller en kommune, og finder ministeren endelig konsekvensen af en bøde – større skatteudskrivning hos borgerne i de berørte kommuner – særlig formålstjenlig?«

Begrundelse

Med hensyn til bedømmelsen af forseelsen, begået af en privat virksomhed eller en kommune, skal jeg henvise til, at restancer hos en kommune ikke kan tænkes at blive oparbejdet med henblik på varigt at unddrage statskassen penge, og til, at der i sidste ende altid vil være dækning for de statslige skattekrav.

Besvarelse (7/7 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at indbetale indeholdte skattebeløb i rette tid.

Efter de af statskattedirektoratet udfærdigede retningslinjer og i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig på dette område siden kildeskattelovens ikrafttræden, gøres bødeansvar gældende, når der er tale om et vist antal tilfælde af fristoverskridelser – normalt mindst 4 tilfælde – og når de for sent indbetalte skattebeløb er af en vis størrelse, normalt mindst 50.000 kr.

Såfremt overtrædelsen af den nævnte lovbestemmelse er begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der efter kil-

deskattelovens § 77 pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Ved min afgørelse af sagen vedrørende de to kommuner har jeg lagt til grund, at der hos kommunernes ledelse har foreligget forsæt eller grov uagtsomhed med hensyn til de forsinkede indbetalinger, at de ovenfor nævnte betingelser for strafansvaret med hensyn til antallet af forsinkede indbetalinger og disses beløb klart har været til stede, og at formuleringen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 77 såvel efter skatteministeriets som efter justitsministeriets opfattelse omfatter lovovertrædelser begået af en kommune.

Ved min bedømmelse af sagen har jeg lagt afgørende vægt på, at indeholdelsespligten efter kildeskatteloven er den samme for alle arbejdsgivere, uanset om der er tale om private virksomheder eller offentlige myndigheder.

I begrundelsen for spørgsmålet gøres det gældende, at restancer hos en kommune ikke kan tænkes at blive oparbejdet med henblik på varigt at unddrage statskassen penge, og at der i sidste ende altid vil være dækning for de statslige skattekrav.

Disse synspunkter er naturligvis korrekte, men efter min opfattelse ganske uden betydning for vurderingen af bødeansvaret efter de regler, som er anvendt i de foreliggende sager.

Det er ret sjældent, at private arbejdsgivere oparbejder restancer af A-skat med henblik på varigt at unddrage statskassen penge, idet det erfaringsmæssigt oftest er sådan, at skatterestancerne opstår som følge af manglende likviditet hos arbejdsgiveren og uden forsæt til at unddrage det offentlige skat. Såfremt en indeholdelsespligtig har haft forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan der efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 74, stk. 2, blive tale om frihedsstraf på op til 2 år.

Det er uden betydning for spørgsmålet om bødeansvar, om skattekravene som følge af de manglende indbetalinger kan anses for sikre eller usikre. Selv om den indeholdelsespligtige har indbetalt hele restancen på tidspunktet for udfærdigelse af bødeforelæg, vil der efter retspraksis alligevel være tale om bødeansvar. Bøden bliver dog i sådanne tilfælde beregnet efter en mindre sats, end hvis restancen ikke er betalt. Bøden er i de to om-